

paa han grunder disse Udtalelser, som han her er fremkommen med. Det er mig saa meget kærere at gøre dette, som jeg har hørt det før, og det kunde være rigtigt at faa det slaaet ned, da det nu atter kommer frem. Jeg for min Part, og mit Parti med mig, betragte os som forurettede, fordi vi ikke fik Sæde i denne Kommission. Naar et Parti er saa nær ved at have de nødvendige Folk til at blive indvalgt, at det kun mangler en enkelt Stemme, burde det tages Hensyn til dette Parti. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgekreds (Guldbrandsen) nu klager over, at Kommissionen er bleven angrebet lidt vel haardt, vilde det jo ogsaa have været godt for det ærede Medlem, om der havde siddet en Repræsentant for vort Parti i Kommissionen; det kunde jo da være, at der ingen Misforstaaelse havde været til Stede.

Naar det ærede Medlem siger, at Kommissionen ikke behøver at bede om Undskyldning, tillader jeg mig dog at have en anden Mening. Jeg deler nemlig ikke dette Syn, at Kravet ude omkring skal holdes frisk. Det er ganske mærkeligt, hvor det ærede Medlem og jeg have byttet Rolle i dette Tilfælde. Vi faa jo altid Skyld for at ville holde Kravene friske og store og skabe Uro ude omkring. I dette Tilfælde er det ærede Medlem den, som overtager den Rolle at ville holde Kravene friske og ikke imødekomme dem, for at de kunne være lige saa levende om et Aar, som de ere nu. Med andre Ord: den Trang, der er ude hos disse Folk, skal vedblive et Aar endnu. Jeg synes egentlig, at alene denne Tankegang er tilstrækkelig til, at man behøver at gøre en Undskyldning derfor. Jeg synes, at en Kommission, der har siddet i to Aar og ved, at den har Tusinder af Menneskers Skæbne i sin Haand, og som dog ikke har Hastværk, men søger at lade det gaa ret langsomt og arbejder saaledes, at det somme Tider staa helt stille — jeg synes, at en saadan Kommission virkelig har Grund til at bede om Undskyldning, thi det ved det ærede Medlem jo meget godt, at der ude i denne Etat er Masser af Mennesker, der sidde med 7 til 8 til 900 Kroners Løn i Byerne, hvor Livsforholdene ere dyre, hvor Huslejen er dyr osv. Det ærede Medlem ved, at disse Folk ikke kunne subsistere uden gennem Savn, at hver Dag, som gaar for dem, er en Dag i Savn. Jeg synes dog, at naar Kommissionen havde Klarhed over dette — og det burde den have — burde den, naar den ikke kunde

blive færdig med sit Arbejde, naar den saa, at Tiden gik og den ikke kunde komme frem med sin Betænkning i god Tid, have foranlediget, at der her paa Rigsdagen fremkom Forslag om Forbedring af disse Folks Kaar under de nuværende Forhold.

Ja, hertil kan jeg indskrænke mig. Jeg har med Flid undladt at gaa ind paa de enkelte Bestemmelser i dette Lovforslag. Jeg kunde meget godt paavise, at de forskellige Lønninger ikke staa i Forhold til hverandre og heller ikke til de Lønninger, som ikke ere omtalte her, men blive staaende i vedkommende Lov. Jeg kunde paavise adskillige Inkonsekvenser rundt omkring, ligesom andre ærede Medlemmer have gjort, men jeg har ikke gjort det, første Gang, jeg havde Ordet, og vil heller ikke gøre det nu, fordi jeg har en Følelse af, at dette Forslag vil blive omændret ganske betydelig, naar det kommer i Udvalg, og det, jeg vil henstille, er i det hele og store kun dette, at det Udvalg, der maa faa med dette Forslag at gøre, maa arbejde lidt hurtigere end Kommissionen og arbejde saaledes, at de daarlige Forhold, der nu ere, maa blive afhjulpne allerede i denne Samling, saaledes at de slette Forhold ikke skulle vedblive endnu et Aar.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Naar jeg har anmodet om Ordet i denne Debat, er det egentlig ikke for at kaste mig ind i Diskussionen om, hvorvidt dette Lovforslag tager rigtig Sigte eller burde have været anderledes, eller hvorvidt det er behageligt for Flertallet, at dette Forslag kommer eller ikke, skønt der kan være rig Anledning til at anstille Betragtninger over den ejendommelige Maade, hvorpaa Forslaget er blevet behandlet og hele den Modtagelse, Forslaget har faaet. Man synes ligesom at være i høj Grad ængstelig for, at der skal siges noget som helst godt om dette Forslag, om dets Karakter eller om dets Formaal. Men i Gaar hørte jeg den ærede Minister fremsætte nogle Udtalelser, som det forekom mig, at jeg havde hørt mange Gange før i Højres Presse, uden at jeg der har kunnet finde Anledning til at modsige dem; det vilde være ørkesløst, de vilde blive fremsatte atter og atter med den samme glade Uforstand. Men naar de fremsættes i Rigsdagen fra Ministerbordet, kan jeg ikke lade disse Udtalelser staa uimodsagte.

Den højtærede Trafikminister sagde nemlig, at han havde lagt nøje Mærke til Stillingen her i Landet i de sidste Aar